

தரும தீபிகை

மூலமும்-உரையும்

ஆசிரியர்
ஜெகவீர பாண்டியனார்

மதுரை

மதராஸ், சி. வரதராஜுலு நாயுடு இரவில்

பதிப்புக்கப் பெற்றன

1943.

All rights reserved.

உள்ளே 8

தரும தீபிகை

மூலமும் உரையும்

இது அருமையான இனிய தரும நூல்.

முழுவதும் நேரிசை வெண்பாக்களால் நிறைந்தது.

நூறு அதிகாரங்களை யுடையது.

பல் வேறு வகைப்பட்ட நீதி நலங்களும், இலக்கிய வளங்களும், ஒழுக்க முறைகளும், பழக்க வழக்கங்களின் பான்மை மேன்மைகளும், அரிய உறுதிப் பொருள்களும் ஒருங்கே இதன்கண் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிறந்த விரிவுரையுடன் உயர்ந்த பதிப்பில் வெளி வருகின்றது. கண்ணியம் உடையது. புண்ணிய நிலையது.

இந்த அரிய புதிய நூலை எல்லாரும் எளிதாகப்பெற்று இனிது பயன் அடையும்படி மாதம் தோறும் தனித் தனிப் புத்தகங்களாக வெளிப்படுத்தி வருகின்றோம்.

1943. சுபானுஸ் ஐப்பசியீ தொடங்கப் பெற்றது.

இதன் வருடச் சந்தா ரூ. 5.

உங்கள் பெயரை உடனே பதிவு செய்துகொண்டு இந்த அருமை நூலின் சுவையை அனுபவித்து இருமை இன்பமும் பெற வேண்டுகின்றோம்.

திருவள்ளுவர் நிலையம்,

127, மேலமாசி வீதி, மதுரை.

இந்திய அரசு அதிகாரம்

பெற்றோரைப் பேணல்.

அஃதாவது பெற்ற தாயையும் உற்ற தந்தையையும் உரிமை யுடன் பேணி மைந்தர் உபசரித்தல். உயிர்க்கு உறுதியான நல்ல பழக்கங்களைப் பழகி எல்லா மேன்மைகளையும் அடைதற் குரிய மக்கள் முதன்மையாக உணர்ந்து ஒழுக்கவேண்டிய கடமை களுள் இது தலைமையானது ஆகலின் பழக்கத்தின்பின் வைக்கப் பட்டது. முலமுர்த்திகளை முதலில் தெளிந்து தொழுத என்பதாம்.

41. கண்ணெதிரே கண்ட கடவுளுயர் தாய்தந்தை எண்ணெதிரே காணா எதிருண்டோ-மண்ணெதிரே வந்தருளி நம்மை வளர்த்தருளும் மாமுதலே முந்து பணிக முனைந்து. (க)

இ-ள்

தாயும் தந்தையும் நமக்கு நேரே கண் கண்ட தெய்வங்களாய் நிலையுள்ளனர் ; நம்மைப் பெற்றருளியுள்ள அப்பேராளரைப் பேரன்போடு வணங்கி வழிபட்டுச் சீராட்டிப் பாராட்டி நானும் நன்கு போற்றி வரவேண்டும் என்றவாறு.

தாய் தந்தையரைக் கடவுள் என்றது உடலுயிர் உதவியுள்ள அவர்தம் நிலைமையும் தலைமையும் நினைந்து.

சகல சீவகோடிகளுக்கும் ஆதாரமாய்த் தலைமையான ஒரு பொருள் நிலவி யுள்ளது. அப் பரம்பொருளைக் கடவுள் என வழங்கி வருகின்றோம். எல்லாவற்றையும் படைத்துக் காத்து அருளுகின்றது என்று நம்பிப் பயபத்தியுடன் அதனைப் போற்றி வழிபடுகின்றோம். ஆனால் யாரும் நேரே காணவில்லை.

நம்மைப் பெற்றுப் பேணி ஆர்த்தியோடு அருள்புரிந்துள்ள மாதா பிதாக்களை நேரே பார்த்து நிற்கின்றோம். யாண்டும் காண மல் உண்டு என ஊகமாய் நம்பியுள்ள அந்தப் பொதுத் தெய்வத் தினும் கண் எதிரே கண்டுள்ள இந்தச் சிறப்புத் தெய்வங்கள் நமக்கு மிகவும் உரிமை யுடையன. இவ்வருமையை உணர்ந்து அவரைப் பெருமையாகப் போற்றி வருக என்பதாம்.

“சுன்னுளின் என்ன கடவுளும் இல்” (கான்மணிக்கடிகை)

“தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலும் இல்லை”

“அன்னையும் பிதாவும் முன்அறி தெய்வம்” (கொன்றைவேந்தன்)

இன்னவாறு முன்னோர் குறித்துள்ளவை ஈண்டு எண்ணத்தக்கன.

உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் பெற்றோர் மக்களுக்குப் பெருமை மிக்க பொருள் ஆகலான் மா முதல் என நின்றார். மூலமுதலான இந்த மூர்த்திகளை உள்ளன்போடு நானும் உவந்து போற்றி உபசரித்து வரவேண்டும் என்பது கருத்து.

42. ஆதி முதல்வனையும் அம்மையப்பா என்றுநாம்
ஒதி யுணர்ந்துள் றுருகுகின்றோம்—ஈதினால்
ஈன்றார் உயர்வும் இயல்பும் இனிதாகத்
தோன்றல் உணர்க தொடர்ந்து. (உ)
இ-ள்.

கடவுளையும் அம்மையப்பா என்று கூவியே நாம் அன்பு செலுத்தி வருகின்றோம்; இதனால் உண்மையான அம்மை அப்பர் களுடைய உயர்வும் தகவும் உணர்ந்துகொள்ளலாம் என்றவாறு.

மனிதன் கடவுள் அருளை வேண்டிக் கைதொழும்பொழுது அவரைத் தாயர்கவும் தந்தையாகவுமே பாவித்து வாயார வாழ்த்துகின்றான்.

“அம்மையே! அப்பா! ஒப்பிலா மணியே! அன்பினில்
விளைந்த ஆர்அமுதே!” (திருவாசகம்)

“என்னப்பன் எனக்கா யிகுளாய் என்னைப்பெற்றவளாய்
பொன்னப்பன் மணியப்பன் முத்தப்பன் என்னப்பனுமாய்
மின்னப்பொன் மதிள்குழ் திருவிண்ணகர் சேர்ந்த அப்பன்
தன்னொப்பாரில்லப்பன் தந்தனன்தன தாள்நிழிலே.”
(திருவாய்மொழி)

“தடித்தலூர் மகவைத் தந்தைமுண் டடித்தால்
தாயுடன் அணைப்பன்; தாயடித்தால்,
பிடித்தொரு தந்தை அணைப்பன் ஈண்டெனக்குப்
பேசிய தந்தையும் தாயும்
பொடித்திரு மேனி அம்பலத்தாடும்
புனிதனீ ஆதலால் என்னை
அடித்தது போதும் அணைத்திட வேண்டும்
அம்மையப்பா! இனி ஆற்றேன்.” (திருவருட்பா)

“ அன்னேஎன் அத்தா என்று அமரரால் அமர ” (சந்தரர்).

“ ஈன்றாளுமாய் எனக்கு எந்தையும் ஆய் ” (ஆப்பர்).

பேரன்புடைய பெரியோர்கள் இறைவனை நோக்கி இங்ஙனம் பாடியிருக்கின்றனர். காணாத தெய்வத்தைக் கனிந்து பாடுங் கால் கண் கண்ட தெய்வமாகிய தாயையும் தந்தையையும் இவ் வாறு முன்கொண்டு கூறி முதன்மையை உணர்த்தினார் என்க.

என்பும் உருகும் அன்புரிமையில் முன்பு இருக்கத் தக்கவர் அன்னையும் பிதாவுமே என்பது இதனால் நன்கு அறியலாகும்.

“ எப்புவி களும்புரக்கும் ஈசனைத் துதிக்குங் காலை

அப்பனை தாயே என்போம்; அவரையே துதிக்கவேண்டின்

ஒப்பனை யுளதோ வேலை யுலகிற்கட் புலனில் தோன்றும்

செப்பரும் தெய்வமன்னார் சேவடி போற்றாய் நெஞ்சே.”

என்பதும் ஈண்டுச் சிந்திக்கத் தக்கது.

முன்னறி தெய்வமாய் முதன்மை எய்தியுள்ள தாய் தந்தை யர்களுடைய அருமைபெருமைகளை உணர்ந்து உரிமையோடு பூசி த்து உய்க என்பதாம்.

43. அன்புருவ மான அருமைத்தாய் போலெவரே
இன்புதவி நம்மை இனிதளிப்பார்—என்புருகி
அன்னாள் பணிபுரிந் தார்வமுடன் போற்றிவரல்
நன்னாளே யாகும் நமக்கு. (ங)

இ-ள்

அன்புமயமான அருமைத் தாய்போல் மக்களுக்கு இன்பம் புரிவார் எவரும் இலர் ; இத்தகைய அந்தப் பெருங் கருணைத் தெய்வத்தை ஆர்வமுடன் பேணி வருதலே நமக்குக் காணியான கடமையாம் என்றவாறு.

மற்றவரெல்லாரும் நினைந்து உவந்து மனம் கனிந்து வலிந்து அன்புசெய்யவேண்டும்; பெற்றதாய் அங்ஙனமின்றியுயல்பாகவே அன்புருகு நிலையில் மைந்தன்பால் அன்பு சார்ந்துள்ளமையான் “ அன்பு உருவம் ” என நின்றாள். பரிவு மீதுர்ந்து அவள்போல் உளம் உருகி அளிபுரிவார் யாரும் இலர் என்க.

குழந்தைக்கு ஏதேனும் நோய் தோன்றினால் அந்த இளங் குடல் மருந்தின் வேகத்தைப் பொறுது என்று கருதி அதனைத்

தானே உண்டு பால் வழியே அது பயன்படும்படி நயனாக ஊட்டித் தாய் நன்கு போற்றியருள்வள் ; இது எவ்வளவு கருணை ! அத்தகைய அருள்நல முடைமையால் தெய்வத்தினும் சிறந்தவளாக வையம் அவளை வாழ்த்தி வருகின்றது.

“ பால்உண் குழவி பசங்குடர் பொருதென
நோய்உண் மருந்து தாய்உண்டாங்கு
மன்னுயிர்த் தொகுதிக்கு இன்னருள் கிடைப்ப
வையம் ஈன்றளித்த தெய்வக் கற்பின்
அருள்குற் கொண்ட ஐயரித் தடங்கண்
திருமாண் சாயல் திருத்திழை காணச்
சிற்சபை பொலியத் திருநடம் புரியும். ”

(செம்பரமும்மணிக்கோவை, 2)

“ இளங்குழவிப் பிணிக்குசுன்ற தாய்மருந்து நுகர்வதுபோல்
இருளின் மாண்ட
களங்குலவு மலமுயிர்கட் கொழியவருள் நடங்காணும்
கடன்மீக் கொண்டு
வளங்குலவு தளதுபெருங் கற்புமொரு கணவரிதை
மாண்பும் தோன்ற
விளங்குமீர னியமன்றில் நின்றருளும் மணிவிளக்கை
விளம்பி வாழ்வாம். ” (திருவானைக்காப் புராணம்)

உயிர்களுக்கு இரங்கியருளும் உமாதேவிக்குத் தாயை இவற்றுள் உவமைகாட்டியுள்ளமை காண்க. சேயரிடம் தாயர் கொண்டுள்ள தண்ணளி எண்ணி அளவிடலரியது.

இவ்வளவு கருணையோடு இளமையில் பாதகாத்து வந்த தாயை முதுமையில் ஆகரவுடன் போற்றிவரவேண்டும் ; அவ்வாறு பணிந்து பணி புரிந்துவரும் நாளே பயனுடைய நாளாய் மக்களுக்கு நயன் அருளும் என்பதாம்.

அன்னையைப் போற்றும் நாளே நன்னாள் என்பதனால் அல்லாத நாள் புன்னாளாய்ப் புலைப்படும் என்பதாயிற்று. பெற்ற தாய் மனம் மகிழ உற்றசேய் ஒழுகவேண்டும் என்பது கருத்து.

கடவுளை வருத்திச் சூலாய்க் கைப்பிறை புண்டனந்தம் இடர்களுற்று தரத்தன்னில் சூரத்து இடிகள் தாங்கிப் புடவியில் ஈன்று பன்னாள் போற்றாப் பாலைபூட்டித் திடமுற வளர்த்து விட்ட செல்வியை வணங்காய் நெஞ்சே.
(நீதி நூல்)

44. பெற்றவரைப் பேணிப் பெரிதொழுகும் பிள்ளைகளை மற்றவர்கள் கண்டு மனமகிழ்ந்து—சுற்றமெனச் சூழ்ந்து தொழுவார் துறக்கத்தே அன்னவர்பின் வாழ்ந்து மகிழ்வார் வளர்ந்து. (சு)

இ.ள்

தாய் தந்தையரைப் பேணி ஒழுகும் பிள்ளைகளை உலகத்தார் உவந்துபேணுவார் ; மறுமையிலும் அவர் பெருமை மிகப்பெறுவர் என்றவாறு.

இம்மைப் பயனும் மறுமைப் பேறும் கூறிய படியிது.

மாதா பிதாக்களை ஆதரித்து வருபவர் உத்தம புத்திரராய் ஒளிபெற்று விளங்குவார் ; அவரது குணநலங்களைக் கண்டு மனம் மிக மகிழ்ந்து பிறர் எல்லாரும் உறவுரிமையுடன் அவரைப் புகழ்ந்து போற்றுவர் ஆதலால் “ சுற்றம் என மற்றவர்கள் தொழுவார் ” என்றார்.

கடவுளை வழிபட்டு நெறியோடு ஒழுகிவரும் மக்கள் பெரியோர் எனப் பெருகி நிற்கின்றனர் ; அந்நிலையினை நோக்கி உலகம் அவரை உவந்து பணிந்து வருகின்றது ; காணாத ஒன்றைக் கருதி வழிபடுபவர் இவ்வளவு பெருமை அடையின் கண்கண்ட கடவுளாகிய இரு முதுகுரவரை நேரே இனிது பேணி வருபவர் எவ்வளவு மகிமைபயை அடைவர் என்பதை அவ்வளவையும் ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்க என்பதாம்.

என்றவர் மகிழ்தலால் அத்தோன்றல்களுக்குப் புண்ணியம் விளைகின்றது ; விளையவே மறுமையில் சுவர்க்க போகங்களுக்கு உரியவராய் அவர் உயர்ந்து விளங்குகின்றார் ; ஆகவே “ துறக்கத்தே வாழ்ந்து மகிழ்வார் ” என வந்தார்.

புகழும் புண்ணியமும் ஒருங்கே அடைந்து இருமையினும் அவர் இன்பம் மிகப்பெறுவர் என்பது கருத்து.

தாயினிற் சிறந்த தெய்வம் இலையுயர் தந்தை தன்னின் ஏயநற் குருவும் இல்லை என்னின்மற் றிவர்கள் தாளில் தூய்மலர் தூவி நாளும் தொழுதிடும் அறிஞர் தாமே ஆய்கதிர் பரப்பும் பொன்னாட் டமரராய் இனிது வாழ்வார். (கூடம் புராணம்)

45. பெற்று வளர்த்துவந்து பேணிக் கலைபயிற்றிப்
பற்று மிகச்செய்து பாராட்டி—உற்றுநின்ற
மாதா பிதாவை வணங்கி வழிபடுக
வேதா வணங்கி விடும். (டு)

இ-ள்

அருமையாகப் பெற்று வளர்த்துப் பேணி யருளி யுள்ள
மாதா பிதாக்களை உரிமை கூர்ந்து மக்கள் போற்றிவரின் பிரமா
அவரைப் பிறவியில் நின்று நீக்கிவிடுவன் என்றவாறு.

பெற்று என்றது பிள்ளைப்பேறு கருதி உள்ளம் உருகி அருந்
தவம் கிடந்து வருந்திப் பெறுகின்ற அந்நிலை தெரிய வந்தது.

பெறுதல், வளர்த்தல், பேணல், கலைபயிற்றல், கருதியுருகல்,
அன்பு பாராட்டல், என்னும் அருமைப்பாடுகளை எடுத்துக் காட்
டியது அவர்தம் உரிமையும் உழைப்பும் உணர்ந்து உருக.

பற்று=உள்ளப்பாசம். பிள்ளைமேல் பெற்றோர் கொண்டிருக்
கும் பாசம் எவரும் பேசமுடியாத பெருநிலை யுடையது. அத்
தகைய உருக்கமும், இரக்கமும் இயற்கையாக வாய்ந்த உரிமை
யாளர் என அவர்தம் உயிர்க்கிழமை உணர வந்தது.

உணவு முதலியவற்றால் உடம்பைப்பேணியும், கல்வி போதனை
களால் உயிரை ஒளிபெறச் செய்தும் அளிப்பிரிந்து போற்றி வந்
துள்ள அருட்பெருந் தகையாளரைக் கெழுதகைமையோடு நா
ளும் வழிபாடு செய்யவேண்டும் என்க. வேதா=பிரமன்.

மாதா பிதாவை வழிபடுவானை வேதா வணங்கிவிடும் என்
றது, அவர் பிறவி தீர்த்து பேசின்மம் பெறுவர் என்றவாறு.

46. மைந்தர் உயர்நீதி மாண்புடைய ராயொழுகின்
தந்தைதாய் உள்ளம் தனிமகிழும்—மைந்தர்
பழிநிலையர் ஆயின் படுதுயர மாகி
அழிநிலை காண்ப ரவர். (சு)

இ-ள்

மைந்தர் நீதியுடையராய் ஒழுகின் அவரைப் பெற்ற தந்தை
தாயர் சிந்தை மகிழ்ந்து சிறந்து திகழ்வர்; அவ்வாறன்றித் தீது
புரியின் பெற்றோர் பெருந்துயரமுடையராய் வருந்தி யுழல்வர்
என்க. ஈன்றவர் இன்புறச் சான்றோராய் ஒழுகுக என்றபடி.

தம்மைப் பெற்றெடுத்த மாதா பிதாக்களைப் பிள்ளைகள் பேணிவா வேண்டும் என்று முன்னர்க் கூறினார்; இதில் தாமே நல்லவராய் அவர் ஒழுகி வா வேண்டும் என்கின்றார்.

தம் புதல்வர்கள் அறநெறி நடந்து புகழ் புரிந்துவரின் அவ் வரவு இருமுதுகூர்வர்க்கும் பெருநலமாய்ப் பெருகி எழுமையும் இன்பம் தரும் ஆகலான் அவர் உளம் மகிழ்வாராயினார்.

எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். (குறள் 62)

என்றமையால் குணநலங்களுடைய பிள்ளைகளைப் பெற்ற வர்கட்கு உளவாம் இன்பமும் பெருமையும் இனிது அறியலாகும்.

உணவும் உடையும் உதவிப் பெற்றோரைப் பேணி வருதல் மட்டும் போதாது; பிறந்த பிள்ளைகள் சிறந்த ஒழுக்கமுடைய ராய் உயர்ந்துகொள்ளவேண்டும்; அங்ஙனம் உயரின் அவர் துயர மெல்லாம் நீங்கி உள்ளம் களித்து உயிர்பூரித்து நிற்பர் என்பதாம்.

சுன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய். (குறள்)

சான்றோர் என்கை சான்றோட்கு அழகு. (ஓவையார்)

பிறந்த மக்கள் பெருந்தகையராயின் பெற்றவளுக்குப் பேரு வகையாம் என இவை உணர்த்தி நிற்பல் அறிக.

47. மக்கள் எனவுலகில் மாண்பமையப் பெற்றவரைத் தக்க வகையாகத் தாம்பேணர்—துக்கமிகு குட்டிகுஞ்சி என்னக் கொடுவிலங்கின் பாலிழிந்து பட்டி யுழல்வர் பரிந்து. (எ)

இ-ள்.

இவ்வுலகில் உயர்ந்த மக்கள் எனச் சிறந்த மதிப்பு அமையப் பெற்றருளியவரைத் தகுதியாகப் பேணாதுவிடின் அவர் பின் இழிந்த விலங்குகளிடமும், பறவைகள் வயிற்றிலும் பிறந்து பரிந்து உழலுவர் என்றவாறு.

மிருகம் பறவை முதலிய பலவகைப் பிறவிகளிலும் மனிதப் பிறப்பே மிகவும் உயர்ந்தது; அப் பிறப்பில் தோன்றிய பிள்ளை களுக்கே மக்கள் என்னும் சிறப்புப் பெயர் உண்டு; இங்ஙனம்

சிறந்த நிலையில் உயர்ந்து திகழ உரிமையுடன் உவந்து பெற்று விட்டவர் தாய் தந்தையரே. அத்தகைய பேருபகாரிகளை நன்றி யறிவோடு பணிந்து போற்றி நாளும் நன்கு ஆதரித்து வர வேண்டும்; வராதொழியின் நன்றி கொன்ற பாதகராய் நைந்து இழிந்து பன்றி முதலிய ஈனப் பிறவிகளில் உழன்று திரிவர் என்பதாம்.

குட்டி என்றது மிருகப் பிறப்பைக் குறித்தது. குஞ்சி பறவையினம் சார்ந்தது. உயர்வான மனிதப் பிறவியில் மக்கள் என்ற மதிப்புரிமை தந்த தாய் தந்தையரை மதியாது நின்றவர் பின்பு பன்றிக்குட்டி, கழுதைக்குட்டி, நாய்க்குட்டி என இழிந்து தொலைவர் என்க.

பட்டி = ஆடுமாடுகள் அடைந்து கிடக்கும் இடம்.

பிள்ளை எனப் பிறத்தவன் பெற்றவரைப் பேணுவழிக் குட்டி குஞ்சிகளாய் ஒட்டி உழன்று ஒழிவான் என்றதனால் அதன் பழி பாவமும் இழிதுயரும் தெளிவாம்.

48. பிள்ளையேனப் பெற்றுப் பெருமைசெய்து வீட்டவரை

உள்ளநாள் எல்லாம் உரிமையா—உள்ளம்

உருகி வணங்கி உதவி புரியார்

அருகி இழிவர் அளறு.

(அ)

இ-ள்.

உள்ள நாள் என்றது வாழ்நாள் முழுவதும் என்றவாறு. உரிமையுடன் பெற்றுப் பெருமை மிகச் செய்து பேணியருளிய தாய் தந்தையரை என்றும் உருகி வணங்கி உபசரித்துவரும் பிள்ளைகள் உயர்நிலை யடைவர்; அல்லாதார் பழி பாவங்களை யுடையராய் அழிவார் என்பதாம்.

தனக்கு இனிய பலன்கள் தரும் என்று கருதி ஓர் உழவன் நல்ல கனிமாங்களை வைத்துப் பக்குவமாகப் பாதுகாத்து வளர் ர்த்து வந்தான்; அவை வளர்த்தன; கவையும் கொம்புகளுமாய்ப் பெருகி நின்றனவேயன்றி ஒரு பலனும் தரவில்லை; இனிய கனிகள் அருளும் என நாளும் எதிர்பார்த்து நின்ற அவன் உள்ளம் கடுத்து அவற்றை எப்படி என்னி விடுவானோ அப்படியே ஈன்ற வர்க்கு உதவாப் பிள்ளைகள் எள்ளப்பட்டு இழிவாய் ஒழிவார் என்க. பெற்றோரைப் பேணுமை பேரிழுவாம் என்றபடி.

“வைத்தவர் உளம் உவப்ப மலர்நிழல் கணியீ யாத
அத்தருத் தன்னை வெட்டி அழலிடு மாபோல் ஈன்று
கைத்தலத் தேந்திக் காத்த கா தல்தாய் பிதாவை ஓம்பாப்
பித்தரை அத்தன் கொன்று பெருநர கழற்சேர்ப் பாணே”

அன்னை தந்தையரை ஆதரியாதவரை முன்னவனும் வெறுப்
பன் ; அன்னவரும் இன்னலுழந்து இழிவர் என்பது இதனால்
அறியலாகும். தேவகோபமும் பாபமும் படியாதபடி படித்து
ஒழுக்கு என்பதாம்.

49. உற்ற துயரம் ஒழித்தே உயர்ப்பம்
பற்ற முயலும் படியுடையார்—பெற்றவரைப்
பேணி வருக பிறவிநோய் தீர்த்துபின்
காணியாக் காண்பார் கதி. (க)

இ-ள்

பிறவித் துன்பங்கள் நீங்கிப் பெரிய இன்பங்களை அடைய
முயலும் நிலையுடையார் அன்னை தந்தையரைப் பேணி வருக ;
வரின், கருதிய கதி காணியாகக் கைவரும் என்றவாறு.

உயர் இன்பம் என்பது சுவர்க்கபோகங்களையும், முத்திப்
பேற்றையும் உணர்த்தி நின்றது. முயலும் படியுடையார் என்
தது உயர்நலப் பிரியாய் ஊக்கியுள்ளவரை. இழிந்த பல பிறவி
களையும் கடந்து உயர்ந்த மனிதப் பிறப்பை யடைந்து அறங்கள்
பலபுரிந்து சிறந்த பேறடைய முயன்று நிற்பது தலை சிறந்த
செயல் ஆகலின் அந்நிலை தெரிய வந்தது. படியில் பல படிகள்
ஏறி முடிவில் மூண்டு நிற்பவர் என்றபடி.

அருந்தவம் கிடந்து வருந்தி முயன்று அரிதில் பெறத் தக்க
கதிமோட்சத்தை மாதா பிதாக்கள் மனம் குளிர நடந்து வரும்
ஒரு செயலால் எளிதின் அடைந்து கொள்ளலாம் என்பதாம்.

பெற்றவரை இனிது பேணிவரின், யாரும் பெற் முடியாத
அரிய பேறுகளையெல்லாம் எளிதே பெறலாம் என்றமையால்
அவர்தம் பெற்றியும் பெருமையும் உய்த்துணர நின்றன.

கொண்ட குடல் குளிர்ந்தால் அண்டமெல்லாம் குளிரும்
என்ற பழமொழியும் ஈண்டு உளம் அறிய வேண்டும்.

காணி = நிரந்தரமான சதந்திர உரிமை. பிறந்த மகன்
சிறந்த பதவியை விரைந்து அடைதற்குத் தகுந்த உபாயம் இத்
னால் கூறப்பட்டது.

50. தந்தைதாய் பேணும் தனயர்பின் இவ்வுலகில்
தந்தைதாய் காணாத தனியராய்ச்—சந்ததமும்
இன்ப நிலையமென எண்ணும் நிலையமர்ந்தே
இன்பம் நுகர்வார் இனிது. (ங)

இ-ள்

ஈன்ற தாய் தந்தையரை ஆன்ற அன்புரிமையுடன் ஆதரித்து வரும் தோன்றல்கள் பின்பு யாண்டும் பிறவியில் தோன்றாராய்ப் பேசின்பம் பெறுவர் என்றவாறு. தனயர் = புதல்வர்.

உற்ற பிறப்பில் தம்மைப் பெற்றவரை உள்ளன்புடன் வழி பாடு செய்து ஒழுகும் பிள்ளைகளுக்கு மறுபிறப்பு இல்லையாம் ; ஆகவே வேறொரு தாய் தந்தையரை அறியாதவராய் அவர் பேசின்ப முத்தியைப் பெறுவார் என்க.

“தந்தை தாய் பேணும் தனயர், பிள் தந்தைதாய் காணுத் தனியர்” என்றது பெற்றாரைப் பேணிய குலமக்கள் பின்பு ஒருவர் வயிற்றிலும் பிறவாதவராய் முத்தித்தலத்தில் முதன்மை எய்தி இருப்பார் என்றவாறு.

பரம பாக்கியவான்களாய் ஒப்பற்ற நிலையில் உயர்ந்து திகழ் வர் என்பது தனியர் என்றதனால் அறிய நின்றது.

தாயைத் தொழுக ; தந்தையை வணங்குக ; உண்டி உடை முதலியன உதவி உரிமையுடன் அவரை உபசரித்துப் போற்றுக ; அவருடைய உள்ளம் உவந்தால் பிள்ளைகளாகிய உங்களுக்கு உயர் நலங்கள் பல உளவாம். புகழ் மருவும் ; புண்ணியம் பெரு கும் ; எண்ணிய இன்ப நலங்கள் யாவும் எளிதில் வந்தடையும் ; மக்கள் என மாண்புறுத்தி யருளிய அவரை மதியாதொழியின் மாக்களாக இழிவுற நேரும் ; அங்ஙனம் அழிவுறு வண்ணம் உறு தியை உணர்ந்து உரிமை கூர்ந்து பேணி உயர்கிலை பெறுக ; அத னால் ஈறில் இன்பம் நேரே வரும் என இதுவரை அறிய வந்தன.

இவ் அதிகாரத்தின் தொகைக் குறிப்பு.

தாயும் தந்தையும் கண் கண்ட கடவுள். ஆதி முதல்வனும் அம்மைஅப்பன் என நின்றான். அந்த அன்புருவங்களைப் போற்றி வரின் இன்பம் பெருகும். பெற்றவரைப் பேணும் குலமக்களை உலகம் உற்றவராக உவந்து சூழும். அவரைப் பிரமனும் போற் றுவான். பிள்ளைகள் நல்லவராயின் பெற்றோர் உள்ளம் குளிரும். மாதா பிதாக்கள் மனம் கொதித்தால் மக்கள் மாக்களாய் இழி வர் ; அழி நரகடைவர். கெழுதகைமையுடன் அவர்க்கு வழி பாடு செய்தவர் உயர்பதம் பெறுவர். இறுதியில் பிறவி தீர்ந்து பேசின்பம் எய்துவர் என்பதாம்.

5-வது பெற்றாரைப் பேணல் முற்றிற்று.

ஆறாவது அதிகாரம்

மனை மாட்சி.

அஃதாவது வாழ்க்கைத் துணைவி யாகிய மனைவியினது மாண்பு. பெற்றோர்க்கு அடுத்த படியாக ஒரு மகனுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் உற்ற துணையாய் உடனிருந்து உதவிவரும் உரிமையுடையவள் மனைவியே ஆகலின் அவ்வியல்பும் இனமும் தகவும் கருதி ஈண்டு இது வைக்கப்பட்டது. அதிகார முறைமையும் வகைமையும் இதனால் அறியலாகும்.

51. எண்ணிப் பெறுபவற்றுள் இல்லறத்திற் கின்பான பெண்ணிற் பெரிது பிறிதுண்டோ—மண்ணிலுறும் இன்பநிலைக் கெல்லாம் இவரிய துணைமனைவி என்ப துணர்க எதிர். (க)

இ-ள்.

ஒரு மனிதன் கருதிப் பெறத் தக்க பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் மிகவும் அரிய பொருள் மணமகளே ; இவ்வுலகில் துகர்கின்ற எல்லா இன்ப நலங்களுக்கும் அவளே இனிய துணை என்பதை உறுதியாக உணர்ந்துகொள்க என்றவாறு.

இல்லறம் ஆவது இவ்வாழ்க்கையிலிருந்து செய்யப்படுகின்ற நல்வினைகள். இல்=மனை, வீடு. செய்யத்தக்கது இது, தகாதது இது என்று முன்னோர்களால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளமையான் அஃது அறம் என வந்தது.

உயிர்க்கு உறுதியான அறனை வீட்டில் இருந்து செய்யுங்கால் இல்லறம் எனவும், வீட்டைத் துறந்து தனியே காட்டில் அமர்ந்து புரியுங்கால் துறவறம் எனவும் அது மருவி நின்றது.

இரு வகை நிலைகளிலும் நெறிமுறைகள் பல உள. சில நினைவில் இருக்கத் தக்கன. அடியில் வருவன அறிக.

இல்லறத்தின் இயல்பு.

“நல்லற நூல்களில் சொல்லறம் பலசில

இல்லறம் துறவறம் எனச்சிறந் தனவே :

அந்நிலை இரண்டினுள் முன்னது கிளப்பின்,

கற்றநூல் துறைபோய்க் கடிமனைக் கழுவன்

5 நற்குணம் நிறைந்த கற்புடை மனைவியோடு

அன்பும் அருளும் தாங்கி இன்சொலின்
விருந்து புறந்தந்து அருந்தவர்ப் பேணி
ஐவகை வேள்வியும் ஆற்றி இவ்வகை
நல்லறம் நிரப்பிப் பல்புகழ் நிறீஇப்

- 10 பிறர்மனை நயவான் அறன்மனை வாழ்க்கைக்கு
வரையா நாளின் மகப்பேறு குறித்துப்
பெருநலம் துய்க்கும் பெற்றித் தன்றே ;

துறவறத்தின் நிலைமை.

மற்றையது கிளப்பின் மனையறம் நிரப்பி
முற்றுணர் கேள்வியின் முதுக்குறை வெய்திப்

- 15 பொருளும் இன்பமும் ஓரீஇ அருளொடு
பொறையும் ஆற்றலும் நிறைபேர் ஒழுக்கமும்
வாய்மையும் தவமும் தூய்மையும் தமிழ்இ
ஓரறி வுயிர்க்கும் உறுதுயர் ஓம்பிக்
காலோய் நடைய னாகித் தோல்உடுத்து

- 20 என்பெழும் யாக்கையன் துன்புறத் துளங்காது
வரையும் கானும் எய்திச் சருகொடு
கால்நீர் அருந்திக் கடும்பனிக் காலத்து
மாரீர் அழுவத்து அழுங்கி வேனிலில்
ஐவகை அழலின் மெய்வருந்த வருந்தி

- 25 இவ்வகை ஒழுகும் இயல்பிற் றன்றே. "

(சிதம்பர மும்மணிக்கோவை)

இல்லறமும் துறவறமும் இன்னநிலையின என்பது இதனால்
ஒருவாறுஇனிது அறியலாகும். முன்னதாகிய மனை வாழ்க்கைக்கு
மனைவி உயிர் நிலையமாயுள்ளமையான் "இல்லறத்திற்கு இன்
பான பெண்" என உரிமையும் தகவும் உயர்வும் உணர நின்றாள்.
இன் உருபு எல்லைப் பொருளில் வந்தது.

பிறந்த மனிதனைப் புனிதனாக்கிச் சிறந்த நிலையில் நிறுத்த
லால் அறம் அவனுக்கு உயிர்நிலையமா யுள்ளது. அந்த அறத்தை
இல்லில் இருந்து செய்தற்கு இல்லாள் உயிராதாரமாயுள்ளாள்.
ஆகவே எல்லாப் பேறுகளுக்கும் இனிய துணையாய்ப் பெருமை
பல தந்து உறுதிசெய்துள்ளபையான், "பெண்ணிற் பெரிதுபிறிது
உண்டோ?" என அறைகூவி வினவும்படி அறிவுலகம் துறைகூடி
நின்றது. கூட்டம் பெண்மைக்குப் பெருமை தந்துள்ளது.

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள ? கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். (குறள், 54)

என்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. இதன் உள்ளுரை உணர்க.

“வானுறை உலகினும் வையக வரைப்பினும்
தான விளைவினும் தவத்தது பயத்தினும்
எண்ணரும் பல்லுயிர் எய்தும் வெறுக்கையுள்
பெண்டிருள் மிக்க பெரும்பொருள் இன்மையின்
உயிரெனப் படுவது உரிமையாதலின்
செயிரிடை யிட்டது செல்வன் காப்பு.” (பெருங் கதை, 1-38)

பெண்ணினும் பெரும் பொருள் இல்லை என இவை உணர்த்தி
யுள்ளமை காண்க. வெறுக்கை = செல்வம்.

இங்ஙனம் எல்லாப் பெருமைகளுக்கும் இனிய துணையா
யுள்ள மனைவியை அரிய செல்வமாகக் கருதி ஆதரித்துக்கொள்க
என்பது கருத்து.

52. இல்லாள் எனும்பெயரே இல்லுக் குயிரென்னச்
சொல்லால் உணர்த்தும் துணிவுகாண் - இல்லானென்று
உன்பெயரால் சொல்லினே ஊனமுறும் ஓர்ந்தவனோ
அன்புசெய்து பேணல் அறம். (உ)

இ-ள்.

அறம் பல புரிய அமர்த்துள்ள உன் இல்லுக்கு மனைவியே
உயிராயுள்ளாள் என்பதை இல்லாள் என்னும் சொல்லாலேயே
உணர்த்துகொள்ளலாம்; உன் பெயரால் சொல்லினே ஊனம்
ஆகும்; ஆகவே அந்த ஞானநிலையை நன்கு தெளிந்து அம்மா
னவதியை அன்புடன் பேணி வருக என்றவாறு.

மனை வாழ்க்கைக்கு இனியளாய் வாய்த்துள்ள துணைவியின்
மகிமையை மணமகனுக்கு விநயமாக உணர்த்திய படியிது.

இல்லாள் பெறலரும் பேறுக உள்ளாள் என முதலில் கூறி
னார்; இதில் அவளுடைய பேரானே பெருமையும் அருமை
யும் அறியலாம் என்கின்றார்.

காதலுடன் கலந்து வாழ்க்கையை நடத்தும் காதலர் இரு
வரும் தாம் மருவியுள்ள உறையுளுக்கு ஒரு நிகரான சமவுரிமை
உடையவரே; ஆயினும் நாயகன் வெளியில் அமர்ந்து தொழில்

பல புரிந்து பொருள் ஈட்டி வரவும், அவ்வரவின் அளவறிந்து வகைசெய்து பேணி வந்த விருத்தினரை ஆதரித்து, எந்த வேளையும் இல்லின்கண் இருந்து நல்லறம் புரிபவள் நாயகி ஆதலின் அந்த நிலைமையும் நீர்மையும் தெரிய அவள் இல்லாள் என நின் ருள். இல்லினை ஆள்பவள் இல்லாள் என்க.

காரணப்பெயராய் வந்துள்ள இது அவளது பூரண நிலைமையைப் புலப்படுத்திப் பொருள் சுரந்துள்ளது.

பெண் பாலால் கூறியதனால் இவ்வளவு இன்பாயது ; இதனை ஆண் பாலால் கூறினோ இல்லான் என வரும் ; வரவே அது வறியவன் என்று பொருள்பட்டு இழிவு பல தரும் ஆதலால், “உன் பெயரால் சொல்லினோ ஊனம் உறும்” என்றார்.

அவளது பெயர் நிலையே உயர்வுரிமையை உணர்த்தியுளது.

இல்லறம் முதலிய எல்லா நலங்களுக்கும் உயிராதாரமாயுள்ளவள் இல்லவள் ஆகலின் அந்நல்லானை நாயகன் நன்கு பேணி வரவேண்டும் என்பது கருத்து.

53. தாய்க்குப் பிறகுநற் றுரமெனச் சொன்ன அவ்
வாய்க்குப் பெருமை வழங்குகின்றார்—காய்க்கும்
கனிமரத்தைப் பேணும் கடமைபோல் கொண்ட
மனைநலம் பேணல் மதி. (ங)

பெற்றதாய் போல் உற்றமனைவியும் உரிமை மிகஉடையவள் ; அந்த அருமைப்பண்மை உணர்ந்து ஆதரித்தருள்க என்றவாறு.

உள்ளம் உருகி உழுவலன்புடன் பிள்ளையைப் பேணுவதில் தாயே தலை சிறந்தவள் ; அதன் பின் தாரமே தாரகமாய் நின்று ஆதரித்து அருள்கின்றாள். மனித வாழ்க்கையில் மனைவியினது அன்பும் ஆதரவும் ஆட்சிநிலையும் இன்னவாறு இசைந்துள்ளமையால் அவளுடைய உன்னத மான மாட்சி நிலைகள் உணரலாகும்.

தாய்க்குப் பிறகு தாரம் என்பது இந்நாட்டில் வழங்கி வரும் பழமொழி. மனைவியின் அருமையும் பெருமையும் கிழமையும் கெழுதகைமையும் இதனால் இனிது புலனும்.

முன் அறி தெய்வமாய் முதன்மை எய்தியுள்ள அன்னைக்கு அடுத்தபடி இன்னுயிர்த் துணையாய் மன்னியுள்ளவள் பன்னி

ஆதலின் அப்பத்தினியை எத்துணை உரிமையோடு ஒருவன் வைத்துப் போற்றவேண்டும் என்பது உய்த்துணர வந்தது.

மனைவியைக் கனிமாத் தோடு ஒப்பவைத்தது இனிய பலன்களை உதவி இன்புறுத்திவரும் இதரலம் கருதி.

மக்களைப் பயந்தருளி ஒக்க உறைந்து உரிமை மீதூர்ந்து எவ்வழியும் இதம்புரிந்து ஆவித்துணையாய் அமர்ந்துள்ள தேவியை அருமையுடன் பாவித்து ஒழுக்கு என்பதாம்.

கொண்ட மனை என்றது உலகம் அறிய மணந்துகொண்ட மனைவியை என்றவாறு. வாழ்க்கைத் துணையா வரைந்துகொண்டவளை உவந்து பேணின் வாழ்வு நலங்களெல்லாம் வளர்ந்துவரும் என்பதாம். இன்ப வாழ்விற்கு இனிய மூலம் கூறிய படியிது.

54. ஆயுள் அளவும் அருகமர்ந் தின்பூட்டித்
தாயுவந்து பேணும் தகைமைபோல்—நேயம்
புரிந்து புரக்கும் புகழ்மனைபோல் யாரே
பரிந்து புரப்பார் பகர். (ச)

இ-ள்

வாழ்நாள் முழுவதும் அருகு அமர்ந்து உரிமையுடன் இன்பம் ஊட்டி அன்பு பாராட்டிவரும் அருமை மனைவிபோல் உனக்கு இனியவர் யாரும் இலர் என்றவாறு.

யாரே என்ற வினா நேரே ஒப்புரைக்க ஒருவரும் இல்லை என்பதை உறுதிசெய்து நின்றது. புரத்தல் = பாதுகாத்தல்.

பரிந்து = அன்புகூர்ந்து. பரிதல் உள்ளம் உருகுதல் என்க. பரிவு என்னும் பதம் அன்பினும் சிறந்ததாய் ஆன்ம உருக்கத்தின் மிகுதியைக் குறித்துவரும்.

இல்லவன் போல் உள்ளம் கனிந்து பல்வகையிலும் நாளுந் உன்னைப் பேணி வருபவர் வேறு யாரேனும் உளரோ? இருந்தால் அவரை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன்; என் எதிரே சொல் என்பார் பகர் என்றார். பகர முடியாது என்பது குறிப்பு. பகர்தல் = பகுத்தறிவோடு வகுத்துச் சொல்லல்.

அன்புரிமையில் தலை சிறந்த தாயரும் சிலகாலம் வரையுமே சேயரைப் பேணி வருகின்றார்; அதன்பின் முதுமையால் அவர்

அயலொதுங்கிவிடுகிறார் ; அங்ஙனம் யாதும் கைவிடாமல் ஆயுள் முழுவதும் நேயம் மீதூர்ந்து உடனிருந்து நாயகரைப் போற்றி வருபவர் நாயகிகளே யாவர் என்க. எனவே தாயினும் இனியராய் மனைவியர் தனியமைந் துள்ளமை தெளிவாம்.

புகழ் மனை என்றது இல்லில் இருந்து பெறுகின்ற எல்லாக் கீர்த்தி நலங்களுக்கும் இல்லாளே துணை ஆதலால் அந்நல்லாளின் நலம் தெரிய வந்தது.

தான் பிறந்த குடிக்கும் புகுந்த மனைக்கும் புகழை விளைக்கும் புண்ணியவதியே கணவனுக்கு எண்ணரிய இன்ப நலங்களாய் நண்ணி யிருப்பள் என்பதாம்.

பேதைமையான பாலப்பருவம் வரையும் ஆதரித் தகலும் அருமைத் தாயினும் இறுதிவரையும் உறுதியாக உடனிருந்து உதவிபுரியும் நாயகி மிகவும் உரிமையுடையவள் ஆதலால் அந் நேய நிலைமையை கினைந்து அத்தூயவனை உவந்துகொள்க என்பது குறிப்பு.

55. வீட்டுத் தலைவனென மேதக்க தந்தையெனப் பாட்டுத் தலைவனெனப் பாராட்ட—நாட்டுக்குள் உன்னை உயர்த்தி ஒளிசெய்த துன்மனையோ அன்னையோ அப்படுனோ ஆய். (ரு)

இ-ள்

நிலையில் தாழ்ந்து கிடந்த உனக்குத் தலைவன் என்னும் பத வியைத் தந்து உயர்ந்த நிலைமையில் உன்னை வைத்தது உனது மனைவி ஆகலின் அவ்வுண்மையை உணர்ந்துகொள்ளுக என்பதாம் ஒளி = கீர்த்தி. மனை என்றது மனையானே.

முன்னம் தாயோடு ஒப்பு நோக்கினும் ; பின்னர் அதனினும் ஓர் உயர்வு கண்டோம் ; இதில் தந்தையையும் சேர்த்து வைத்து மனைவியின் தகவு காண்கின்றோம்.

ஒரு மனிதனுக்குத் தாயினும் தந்தையினும் சிறந்த உரிமையாளர் இலர் ; அந்த அருமையாளரினும் மனைவி அவனுக்குப் பெருமை அருளி உயர்வு தந்துள்ளாள் என இஃது உணர்த்தியுள்ளது. உயர்ச்சி நிலை உல்லாச நிலையில் உய்த்துணர வந்தது.

தாய் தந்தையரால் அடே பையா! என்று அழைக்கப்பட்டு, அடியும் மிதியும் தாங்கி, சின்னப் பயலாய்க் கிடந்த உன்னைப் பல பிள்ளைகளுக்குத் தகப்பன் ஆக்கிப் பயல் என்னும் சிறுமையை அடியோடு அயல் ஒதுக்கித் தந்தை என ஓர் உயர்ந்த பதவியைத் தந்தருளி, அவ்வளவோடு அமையாமல் தலைவன், நாயகன் என உலகில் உயரிய பட்டங்களையும் உதவி உன்னை ஒரு பெரிய மனிதனை உயர்த்தி வைத்தது உனது மனைவியே; அதனை நினைவில் வைத்தருள் என்பது கருத்து.

அவள் தலைவி ஆயதால் நீ தலைவன் ஆயினாய்; அவள் நாயகியாய் நின்று உன்னை நாயகன் ஆக்கினாள் என்க.

எவ் வழியும் உன்னை மேன்மைப்படுத்தி உலகில் உயர்த்தியுள்ளது மனைவி ஆதலின் அவளை யாண்டும் மதித்துப் பேணுக என்பது குறிப்பு.

56. வெளியிலேந்து வந்த விடாய்நோய் அனைத்தும்

ஒளிமுன் இருள்போல் ஒழியும்—அளிசெய்து

காணும் மனைவி கவின்குமகம் கண்டவுடன்

பேணும் மகிழ்ச்சி பெரிது.

(க)

இ-ள்

புறத்தே தொழில்களில் திரிந்து அலைந்து வந்த களைப்புகள் யாவும் அகத்தே யுள்ள மனைவி முகம் காணவும் ஒருங்கே நீங்கி உயர் இன்பம் ஓங்கும் என்பதாம்.

உன்னத நிலையில் உயர்த்தி ஒளி மிகச் செய்துள்ளவன் இன்னுயிர்த்துணைவியே என்பதை முன்னம் அறிந்தோம்; இதில் இன்னல் எல்லாம் போக்கும் இனிய சஞ்சிவி என அவளை இனிது உணர்கின்றோம்.

விடாய் நோய் என்றது வினை செயல் வகையால் நேர்ந்த ஆயாசங்களை. களைப்பு நீங்கிக் களிப்பு ஓங்கும் என்க.

தொழில் புரிந்து போந்த கணவன் உழுவலன்புடன் இனிய முகத்தளாய் எதிர்வந்து நிற்கும் துணைவியைக் காணவே உழைப்பின் இளைப்பெல்லாம் மறந்து உவகை மீக்கூர்வன் ஆதலால் அந்த ஆர்வம் கனிந்த இயல்பும் செயலும் தெரிய வந்தன.

ஒளிமுன் இருள் என்றது உள்ளக் கலலை ஒளியும் நிலையைத் தெளிவாக உணர்த்தி உவமை வாசகமாய் நின்றது.

அளிசெய்து காணாத கழிமடங்களும் உளவாகலான் அப் பழியினங்களை ஒழிவு செய்ய அடைமொழிகள் தெளிவு செய்தன.

கவின் = அழகு. உள்ளர் அளிசெய்து உவந்தமையால் வெளியே முகம் எழில்கூர்த்து ஒளி மிகுந்தது. அந்த இனிய முகம் இன்னல்களை நீக்கும் தனி மகிமையுடைய தாய் தென்க.

அகம் கொண்ட நோய் முகம்கண்டவுடனே ஒழியும் எனவே அப்பதிவிதையோடு மருவி வாழ்தலால் உளவாம் இன்ப நலங்கள் எளிது தெளிவாம்.

57. பேரின்பம் எல்லாம் பிறகென்று தள்ளியேதை
நேரின்ப மாக நினைநின்றார்—பாரின்பம்
எல்லாம் எதன்பால் இசைந்துள்ள தஃதன்றோ
இல்லாள் உடைய திவண். (எ)

இ-ள்

மனிதர் பேரின்பப் பேற்றை மறந்து வேறு எந்த இன்பத் தைப் பெரிதாக நினைந்து களித்திருக்கின்றனர்? உலகிலுள்ள இன்ப நலங்களுக்கெல்லாம் ஆதிமுல நிலையமாய்த் தலைமை எய்தியுள்ளது எது? அந்த அதிசய ஆனந்தம் இல்லாள் உடையது என்பதாம்.

இது அன்புடை மனையின் இன்ப நிலைமை கூறுகின்றது. பேரின்பம் என்பது பொறி புலன்களால் நுகர முடியாத உயர் தனி நிலையது. எல்லாப் பற்றுக்களும் அற்றுப் பிறவி முற்றும் தீர்ந்தபொழுது ஆன்ம அனுபவமாய் அது மேன்மை மிகுந்துள்ளது. தனக்கு நிகராக யாதொன்றும் இன்றி எதை அடைந்தால் எல்லாம் அடைந்ததாமோ அத்தகைய அதிசய முடையதாய் அளவிற்றுள்ளமையால், பரமானந்தம், முத்திப்பேறு, அந்தமில் இன்பம் என வந்தனையுடன் அது வழங்கப்படுகின்றது.

அந்த மோட்சானந்தம் பிறவி நீக்கத்தால் பெறத்தக்கது; அந்நீக்கம் துறவு ஞானங்களால் அடைய வுரியது; இங்ஙனம் அந்தப் பேரானந்தப் பெருவாழ்விற்கு நேரே சாதனமாயுள்ள அவற்றை அயலே தள்ளிவிட்டு உயிரினங்களெல்லாம் மனை

வாழ்க்கையை மருவியுள்ளன ; அவ் வாழ்வில் இன்ப நிலையமாய் இசைந்துள்ளவள் மனைவியே ஆகலின் இப் பாசநேசங்களுக் கெல்லாம் அவளே மூலகாரணமாய் முதன்மை எய்தியுள்ளமை தெரிய வந்தது ; வரவே, பேரின்பத்தை மறக்கச் செய்த சீரும் சிறப்பும் யாரிடம் உள்ளது ! என்பதைப் பாரிடம் அறிய நின்றது.

“ பேரின்பம் எல்லாம் பிறகு என்று தள்ளி எதை நோர் இன்பமாக நினைகின்றார் ? என்றது ஒவ்வொருவரும் நினைந்து நோக்கி உண்மையை ஒருங்கே முடிவு செய்ய வந்தது.

இவ்வற இன்பங்களை அனுபவித்த பின்பே துறந்து தவம் செய்வோம் என்று சிறந்த அறிவாளிகளும் அயர்த்திருக்கின்றார். ஆகவே, முத்திப்பேற்றினும் முதன்மையாக மனை நலத்தை உலகம் விழைந்து போற்றி வருதலை நுணுகி உணர்ந்துகொள்கின்றோம்.

பேரின்பத்திற்கு நேரின்பமாய் நிலைபெற்றுள்ளமையால் இது சிற்றின்பம் எனச் சிறந்து நின்றது.

தன்னைப் பற்றி நிற்பவரைப் பரம பதத்தையும் மறக்கச் செய்து பரவசப்படுத்தி யிருத்தலால் இதன் உயர் நிலை உய்த் துணர வந்தது.

பார் இன்பம் எல்லாம் எதன்பால் இசைந்துள்ளது? என்றது உலகில் உள்ள இன்ப நலங்கள் யாவும் தன்பால் கொண்டு தலைமை யாய்நிலவி நின்றலால் தலைவி யின்பத்தின் அரிய நிலைமை தெரிக என்றவாறு. உரிய அனுபவங்களை நினைக என்பதாம். பார் = பூமி.

பேரின்பத்தைப் பின்னே தள்ளிப், பாரின்பங்களையெல்லாம் தன்னுள் அடக்கி, முன்னே முனைந்துள்ளது பெண் இன்பமே என்பதைக் கண்ணுறக் காட்டிய படி யிது.

பாரியை உடையோன் யாவன் அவனுக்கேபற்றும் போகம் நாரியை இல்லாதார்க்குப் போகத்தின் நலம் எங்குண்டாம் ? காரிகை தன்னை நீங்கின் கருத்துறு சுகத்து நீங்கும்
பேரியல் சுகத்து நீங்கின் பிரிவில் பேரின்பம் உண்டாம்.
(ஞானவாசிட்டம்)

உலக போகங்களுக்கெல்லாம் உயிர்நிலையமாய்ப் பரபோகத் தையும் மறந்திருக்கச் செய்துள்ளது மனைவியின் போகமே என்பதை இதனால் உணர்ந்துகொள்ளலாம். நாரி = பெண்.

இங்ஙனம் உயர்போக நிலையமாய் ஒளி செய்தருளும் துணை வியை அளிசெய்து பேணுக என்பது கருத்து.

அஃது அன்றோ இல்லாள் உடையது இவண்? என்னும் சொல்லாட்சியிலுள்ள சுவை யுணர்ந்து கொள்க.

58. குடியை விளக்கிக் குலம்விளக்கி இன்பம்
படிய மகப்பயந்து தந்துன்—அடிபணிந்து
பேனும் மனைவியைநீ பேணு தயர்ந்தாயேல்
காணும் கதியென்ன காண். (அ)

இ-ள்

நீ பிறந்த குடியை விளக்கி, உன் குலத்தைத் துலக்கி, இனிய மக்களை ஈன்று இன்புறத் தந்து, நானும் உனது பாதம் பணிந்து பேணுகின்ற காதலியை ஆதரவோடு நீ பாதுகாவாது ஒழியின், அடையும் கதி யாதோ? என்றவாறு.

மனையாள் அருளும் பாக்கியங்களைப் பகர்ந்த படியிது.

ஆண் மகனாய்த் தோன்றிய ஒருவன் தான் பிறந்த குடி முதலியவற்றை உயர்த்தி ஒளிசெய்து நிறற்றகு உயிர்த்துணையாய் இருப்பது மனைவியே ஆதலின் அவளுடைய உதவியிலேகரை இங்ஙனம் உணர்த்த நேர்ந்தது.

மனைவியால் மனைவாழ்க்கை இனிமை அடைகின்றது; மகக்ட்பேறு உண்டாகின்றது; அதனால் வழி வழியே குடி வளர்ந்து வருகின்றது; வரவே குலம் விளங்குகின்றது; விளங்கவே உலகம் அதனை வியந்து புகழ்கின்றது; இங்ஙனம் எல்லா நலங்களுக்கும் மூலமுதலாயுள்ளவளை முதன்மையாக உணர்ந்து கொள்க.

மனைவி இல்லையானால் உன் குடி விளங்காது; பிள்ளைகள் கிடையாது; பிழைப்பும் இல்லை; இவ்வெல்லாவற்றையும் எண்ணி யுணர்ந்து அந்நல்லாளைப் போற்றுக என்பது குறிப்பு.

அடி பணிந்து என்றது அன்பு கனிந்த பணிவுடைமையைப் புலப்படுத்தி நின்றது. இங்ஙனம் பல கைகயிலும் நலம் மிகச் செய்து, உன்னையும் பணிந்து பாதுகாத்துவரும் குலபனைவியை நன்றி யறிவோடு பேணி வருக; பேணுது ஒழியின் நீ கதி காணுது அழிவாய் அங்ஙனம் அழிவுறுது அளிபுகி என்பதாம்.

அயர்ந்தால் காணும் கதி என்ன ? காண் !
என்று கண் எதிரே எடுத்துக் காட்டியது கதி கண்டு உய்ய என்க.

59. கருதிப் பயிலாத கல்வியும், கற்ற
சுருதிப் படியொழுகார் சொல்லும்,—பெரிய
கிழவற் கிளம்பெண் கிழமையும், என்றும்
பழங்கண் பழியே படும். (க)

இ-ள்

கருத்துன்றிப் படியாத கல்வியும், கற்றபடி ஒழுகாதார் உப
தேசமும், முதிய கிழவனுக்கு இனிய இளம்பெண் உரிமையும்,
யாண்டும் துயரமாய்ப் பழியிகப்பட்டு இழிவு தரும் என்பதாம்.

கல்வியும், சொல்லும், காதலியும் இன்ன வகையில் அமைந்
திருக்கவேண்டும் என அவற்றின் நன்னய நிலைகளை நவின்ற படி.
கூர்த்த மதியுன்றிக் கல்வியை ஆர்த்தியுடன் அமைந்து பயில்க;
பிறர்க்குப் போதிக்குமுன் நீ நல்லவனாய் உள்ளம் திருந்தி உயர்க;
உன் பருவ நிலைக்குத் தகுந்தபடி உரிய குணவதியை மணந்து
கொள்க. உறுதி நலங்களை உணர்த்திய வரறிது.

சுருதி என்றது ஆன்றோர் அருளியுள்ள அரிய பெரிய
நூல்களை. கல்வி கேள்விகளால் அறிவு வளரும்; அவ்வறிவு
நெறிமுறையே படிந்து ஒழுக்கத்தோடு கலந்த பொழுதுதான்
உயர் ஒளிமிகப்பெறும்; அங்ஙனம் பெற்றவனே பெரியவனாவன்;
அவனையே உலகம் உவந்துபோற்றும் என்க.

சும் உள்ளத்தே நல்ல ஒழுக்கம் இல்லாதவர் புறத்தே
பிறர்க்கு நீதி போதனைகளைச் சொல்லத் தொடங்கின், அது
எள்ளற்பாடுடையதாய்த் தள்ளப்படுமே யன்றிக் கொள்ளப்
படாது; ஆதலின் ஒழுகார் சொல் வழுவாம் என அதன் இழி நிலை
இங்கே தெளிவுறுத்த நேர்ந்தது.

“ உள்ளம் திருந்தார் உணர்வுரைத்தல் கட்டுடியன்
கள்ளருந்நீர் என்ற கதை. ” (அரும்பொருளமுதம்)

ஒழுக்கம் இல்லார் வாய்ச் சொல் உதவாக் கறையாய் இழிக்
கப்படும் என்பதை இதனால் உணர்ந்தகொள்ளலாம்.

வயது முதிர்ந்த பழங் கிழவனுக்கு இளங்குமரியை மனைவி
ஆக்கின் அது இன்னொமையாய் ஈனங்களை விளைக்கும் ஆதலால்,

“கிழவற்கு இளம்பெண்கிழமை பழங்கண்” என வந்தது.
கிழமை=உரிமை. பழங்கண்=தன்பம்.

சிறந்த கல்வியறிவும், திருந்திய ஒழுக்கமும் பொருந்தி, பெருந்தகைமையுடன் ஒத்த பருவம் ஒத்த அறிவு ஒத்த அன்பு ஒத்த பண்புடைய உத்தமியை மணந்துகொண்டு ஆண்மகன் இல்லற வாழ்க்கையை இனிது நடத்தவேண்டும் என்பது கருத்து.

60. மலர்மணம் என்ன மருவி இனிய
குலமனை யோடு குலாவிப்—பலநலங்கள்
பேணி யொழுகும் பெருமகனே பேரின்பம்
காணியாக் காண்பன் கனிந்து. (ய)

இ-ள்

மலரும் மணமும்போல் இனிய மனைவியுடன் இனிது மருவி, அறம் புகழ் முதலிய உயர்நலங்கள் பல புரிந்து, இவ்வாழ்க்கையில் நெறிவழுவாது ஒழுகும் தலைமகன் பேரின்ப நிலைமையை உரிமையாக் கண்டு உவந்து நிற்பன் என்பதாம்.

இவ்வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனும் கூறிய படியிது.

குலமனை = குணநலங்களால் சிறந்த மனைவி.

குலாவல், உவகையோடு கூடி உல்லாசமாய் வாழ்தல்.

மலர் மணம் என்றது சேர்க்கை நலம் கருதி வந்தது.

கணவனும் மனைவியும் உழுவலன்புடன் உள்ளங்கலந்து ஒழுகிப் புகழும் புண்ணியமும் பொலிந்து திகழும்; உலகமும் அவரை உவந்துபோற்றும்; இம்மையிலும் மறுமையிலும் அவர் இன்பமிகப் பெறுவர். இங்ஙனம் அன்பமைந்த வாழ்க்கைக்கு ஆருயிர் நிலையமாய்ச் சீரமைந்துள்ள பேருரிமையைப் பேணிக் கொள்க என்பதாம்.

மலர்க்கு மணம்போல் கணவனுக்கு மனைவி மாண்பமைந்து உள்ளாள். அக்குணவதி இல்லோல் மணம் இவ் மலர்போல் அவன் மதிப்பிழந்து நிற்பன். அந்நிலைமையை நினைந்துணர்க.

தீருமணம் என்பது கலியாணத்தைக் குறித்து வருகின்றது. அப்பெயர்க்குப் பொருள் அழகிய சேர்க்கை என்பதாம். பருவ நலம் கனிந்த இருவர் மருவி மகிழும் கூட்டத்தை உரிமையுடன் உணர்த்தி நிற்பலால் இவ்வாறு மேலேயர் அதனை வழங்கி வா

லாயினார். மணத்தல் = சேர்தல், கூடுதல், கமழ்தல். இந்த இனிய பெயரின் இயல்பை துணுகி யுணர்ந்து பணிபுரிக என்பதாம்.

ஆடவன் ஒருத்தியை மணந்த பொழுதுதான் மணமகனாய் மணம் பெறுகின்றான். பெறவே மணம் நிறைந்த மலர்போல் உலகிற்கு அவன் பயன் பல தந்து வியன் புகழ் பெறுகின்றான்.

மெல்லிய கொடிகள் மாங்களில் படர்ந்து தழைத்துச் செழித்துக் கிளைத்து ஒளிர்தல்போல் மெல்லியலாரும் ஆடவரைப் புல்லி நின்றே பொலிவுற்று விளங்குகின்றார். புல்லாதொழியின் கொழுமுகாம்பில்லாத கொடியோல் அவர் அலமந்து படுவர்.

தலைவனுக்குக் கொழுநன் என்பது ஒரு பெயர். ஒரு குல மகனுக்குக் கொழுகொம்பாய் நின்று மக்கட்பேறு முதலிய நலங்கள் பல அவன் நல்கியருளும்படி செய்துவருதலால் அப்பெயரை அவன் எய்தி நின்றான் என்க.

இவ் அதிகாரத்தின் தொகைக் குறிப்பு.

இனிய மனைவி அரும்பெறலான பெரும் பொருள்.

இல்லாள் என்பது சொல்லால் உயர்ந்தது.

தாயினும் மனைவி நேயமிக வுடையவள்.

ஆயுள் முழுவதும் அருகமர்ந் துள்ளவள்

தலைவன் என்னும் மகிமையைத் தந்தவள் தலைவி.

அல்லல் நீக்கி ஆனந்தம் அருள்பவள்.

பேரின்ப நிலையமாய்ப் பெருகி யிருப்பவள்.

குடியை விளக்கிக் குலநலம் செய்பவள்.

உரிமைத் துணையாய் உவகை விளைப்பவள்.

உத்தம பத்தினியை யுடையவன் முத்தி நலம் அடைவான்.

6-வது மனை மாட்சி முற்றிற்று.

ஏழாவது அதிகாரம்

மக்கட் பேறு.

இது, பிள்ளைகளுடைய பெருமையைக் குறித்துக் கூறுகின்றது. கணவனும் மனைவியும் கலந்து மகிழ்ந்து இல்வாழ்க்கை புரிந்து வருங்கால் அதன் தலைமையான சிறந்த பயனாய் முதலில் விளைந்து எழுவது குழந்தைகளே ஆதலால் மனைமாட்சியை அடுத்து மக்கட்பேறு வைக்கப்பட்டது.

61. மக்கட் பிறப்பை வழிவழியா மாண்புறுத்திப்
பக்கம் அழிந்து படாவகைநின்—ரோக்கவே
ஓம்பி வரலால் உறுமகார் மக்களென
ஏம்பி இருந்தார் இசைந்து. (க)

இ-ள்

உலகில் மக்கள் என விளங்கி நிற்கும் குழுவின் வழிவழியே தொடர்ந்து வளர்ந்து வரக் கிளர்ந்து வருதலால் பிறந்த பிள்ளைகள் மக்கள் என்னும் அச்சிறந்த பெயரை அடைந்து நின்றனர் என்பதாம்.

குழந்தைகளை மக்கள் என்று வழங்கி வருதற்குத் தகுந்த காரணம் காட்டிய படியிது.

மகார்=பிள்ளைகள். ஏம்புதல்=உறுதித்துணையாய் உதவுதல். இம்மண்ணுலகில் எண்ணிடலரியபடி பலவகை உயிரினங்கள் பரவிபுள்ளன. அவ்வெல்லாவற்றுள்ளும் மனிதர் சிறந்த பிறப்பினராய் உயர்ந்து விளங்கு கின்றனர். அவர் யாண்டும் மக்கள் என வழங்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

“மாவும் மாக்களும் ஐயறி வினவே

மக்கள் தாமே ஆறறி உயிரே.” (தொல்காப்பியம்)

என ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் இவரை அறிவு நிலையில் தலை சிறந்தவராகக் குறித்திருக்கிறார்.

இங்ஙனம் உலகில் உயர்ந்த மக்கள் வருப்பு என்றும் குன்ற மல் மேலும் மேலும் பெருகி வருவதற்குக் காரணம் பிறந்து வரும் பிள்ளைகளேயாம்; பிள்ளைப்பேறு இல்லையாயின், மக்கட் கூட்டம் ஒக்கத் தேய்ந்து உருவற மாய்ந்துபோம். அங்ஙனம்

அழிந்து போகாவண்ணம் சூழந்தைகள் தொடர்ந்து பாதுகாத்து வருதலால் சிறப்புரிமையாக மக்கள் என அவர் குறிக்க நின்றார் என்க. பெயர் வழக்கின் இயல் விளக்கியது.

மனித வுலகத்தை மாட்சிமைப்படுத்தி இனிது வளர்த்து வருவது ஈன்ற சூழ்விதனே ; ஆகவே அத்தோன்றல்களின் அருமை பெருமைகளை ஊன்றி யுணர்ந்து நன்றியறிவோடு நயந்து பேணி நலம் பல புரிக என்பது கருத்து.

62 பெறப்படுவ யாவுமே பேறெனினும் பேறென் றுறப்பெறுவ மக்கட்பே ரென்றே—சிறப்பாக நின்று திகழும் நிலையால் மகப்பேறே என்றும் பெரும்பே றினிது.

(உ)

இ-ள்

மனிதன் விரும்பிப் பெறத்தக்க பொருள்கள் எவற்றினும் மக்கட் பேறே தலை சிறந்தது; அதுவே நிலையான இனிய பெருஞ் செல்வம் என்பதாம்.

பெறப்படுவது பேறு எனப் பேர் பெற்று வந்தது.

பேறு=செல்வம், புகழ், ஊதியம்.

அரும்பெறலான அரிய பொருளையே பெரும்பாலும் இது குறித்துவரும். மக்கட்பேறு, முத்திப்பேறு எனச் சிறப்பாகச் சேர்ந்து வருதலால் அதன் கருத்தும் குறிப்பும் காணலாகும்.

இவ்வுலகில் உரிமையோடு ஒருவன் உவந்து பெறத்தக்க உயர்ந்த பொருள் மக்களே ஆகலின், “பேறு என்று உறப்பெறுவ மக்கட் பேறு ஒன்றே” என உறுதியுணர் வந்தது.

ஏகாரம் தேற்றமும் ஏற்றமும் தோற்றி நின்றது.

“பெறுமவற்றுள் யாம்அறிவ தில்லை அறிவறிந்த மக்கட்பே றல்ல பிற.” (குறள், 61)

என்ற பொய்யா மொழியின் பொருள் நிலையும் அறிக.

“ஆர்கலி உலகத்து மக்கட் கெல்லாம்

மக்கட் பேற்றிற் பெறும்பேறு இல்லை.”

(முதுமொழிக் காஞ்சி)

“மக்களின் ஓண்மையவாய்ச் சான்ற பொருள் இல்லை.”

(நான்மணிக்கடிகை, 56)

குழிரீள் முகத்தன துளைக்கைம் மாவொடு
மாழைரீள் மணியிவை எளிய மாண்பினால்
வாழுரீர் மக்களைப் பெறுதல் மாதரார்க்கு
ஆழிசூழ் வையகத்து அரிய தாவதே. (சுளாமணி, மந்திர 177)

விரிகடல் அமித்தமும் வேலை ஞாலமும்
செருமுகத் தழலுமிழ் சிறுகண் யானையும்
எரிமணிக் குப்பையும் எளிதின் எய்தலாம்
அருமகப் பெறுதல்மற் றரிய தென்பவே.

(நைடதம், நகரீங்கு, 13)

மக்கட் பேற்றின் மகிமையைக் குறித்து நூல்கள் பல இவ்
வாறு வியந்து கூறியுள்ளன. எல்லாச் செல்வங்களுக்கும் உயிரா
தாரமாயுள்ளமையால் பிள்ளைப்பேறு யாண்டும் பெருமையாகப்
போற்றப் படுகின்றது.

63. தெண்டிரைசூழ் ஞாலமெலாம் சேர ஒருகுடைக்கீழ்க்
கொண்டரசாய் நின்று குலாவினும்—கண்டனைய
இன்சொல் மகவொன் றிலனேல் அவன்வாழ்வு
புன்சொல் அடையும் புலந்து. (ங)

இ-ள்

கடல்குழந்த உலகம் முழுவதையும் தனி அரசாளும் சக்கர
வர்த்தியே ஆயினும் புத்திரப்பேறு இலனாயின் அவன் வாழ்க்கை
பொலிவிழந்து இழிவுறும் என்றவாறு.

தெண் திரை என்றது தெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலை.

அரச திரு மிகவும் சிறந்தது; எவரும் எளிதில் அடைய
முடியாதது; அத்தகைய உயர்ந்த பேற்றைப் பெற்றுச் சிறந்த
செங்கோலுடன் பெருமித நிலையில் பேராசனாய்ப் பெருகியிருந்
தாலும் பிள்ளைப்பேறு இலனாயின் அவன் எள்ளப்படுவன் என்ற
தனால் இப்பேற்றின் தனிமகிமை இனிது புலனாம்.

குழந்தைகளுடைய மழலைமொழி இனிமை சுரந்து எவர்க்
கும் இன்பம் பயக்கும் ஆதலால், “கண்டு அனைய இன்சொல்
மகவு” என அவற்றின் இன்பநிலை தெரியவந்தது.

அரசரெல்லாரும் அடிதொழ ஏகசக்கராதிபதியாய் அகில
மும் ஆனினும் புத்திரப்பேறு இல்லையானால் மலடன் என எவ

ரும் இகழ்ந்து கூறுவர் ; அதுவுமன்றி வழிமுறையே வந்து கோல் தாங்கும் குலமகன் இன்மையால் குடி குலைந்துபோம் ஆதலால், “அவன் வாழ்வு புலந்து புன்சொல் அடையும்” என்றார்.

பூமண்டல முழுவதும் உடையராயிருந்தும் ஒரு புதல்வன் இல்லாமையை நினைந்து எத்தனை அரசர்கள் மறகிப் புலம்பி அரிய வேள்விகள் ஆற்றி அலமந்துள்ளனர்? தசரதன் முதலாயினோர் சரிதங்களெல்லாம் இங்கே சித்தனைக்கு உரியன.

படைப்புப் பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணும்
உடைப்பெரும் செல்வ ராயினும் இடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டும் தொட்டும் கவ்வியும் துழந்தும்
நெய்யுடை அடிசில் மெய்ப்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக்குறை இல்லைத் தாம்வாழு நாளே. (புறம், 188)

“உந்து நீர்க்கடல் உடுத்தபார் முழுவதும் ஒருங்கே
வந்து தாள்தொழும் அரசியல் வளமெலாம் பெறினும்
இந்திராதியர் பெரும்பதத் திருக்கை எய்திடினும்
மைந்தர் இன்றியே வாழ்வது வாழ்வுமற் றன்றே.”

(பிரமோத்தர காண்டம்)

“பொன்னுடைய ரேனும் பொருளுடைய ரேனும்
நென்னுடைய ரேனும் உடையரோ—இன்னடிசில்
புக்களையும் தாமரைக்கைப் பூநாறும் செய்யவாய்
மக்களையிங் கில்லாதவர். (நளவெண்பா)

மக்கட்பேறு எத்துணை மாட்சியுடையது என்பது இவற்றால் அறியலாகும். பிள்ளைகளே பெரும்பாக்கியங்கள் என்பது கருத்து.

64. மனிதன் குடிவாழ்வை மாட்சி யுறுத்தி
இனிது முயல இசைத்துக்—கனிவுமிகச்
செய்வதெலாம் சேயின் செயலால் குடிக்கென்றும்
உய்தி யவனே யுணர். (ச)

இ-ள்.

ஒரு மனிதனது குடிவாழ்க்கையை மாட்சிமைப் படுத்தி அவனைப் பலவகையிலும் முயற்சியில் ஊக்கியருள்வது புதல்வனே ஆதலால் அக்குடிக்கு அவனை உயிராதாரம் என்பதாம்.

சேய்=குழந்தை. உய்தி=உறுதி நலம்.

பொன் மணி முதலிய அரிய செல்வங்கள் பல நிறைந்திருப்பினும் மகவு இல்லையாயின், அக்குடி மிகவும் சிறுமையாக எண்ணப்படும்; பொருள் வளம் இலதாயினும் குழவி ஒன்று உளதேல் அது பெருமை பெற்று விளங்கும் ஆதலால், “குடி வாழ்வை மாட்சி யுறுத்தி” என அதன் ஆட்சி நிலை தெரிய வந்தது.

பெற்ற தந்தை பிள்ளையைக் கண்டு உள்ளம் உருகுகின்றான்; உவகை யுறுகின்றான். கல்வி செல்வம் முதலிய நலங்களில் அவனை வளம்பெறச் செய்யவேண்டும் என்று விழைவு மீக்கூர்து விரைந்து முயல்கின்றான். இங்ஙனம் உள்ளக் கிளர்ச்சியும் ஊக்கமும் உடையனாய் ஆக்கம்தேடி வருதற்குப் பிள்ளையே காரணம் ஆகலின், “இனிது முயல இசைத்து” என்றார்.

குடிக்கு உய்தி அவனே என்றது ஒருவன் குடிவாழ்க்கை ஒளி மிகப் பெற்று வழிமுறையே நெடிதோங்கி வருதல் புத்திரனாலேயே ஆதலின் அவ்வாறு நிலை உய்த்துணர வந்தது.

65. உற்ற குடியை உயர்த்தி உறுங்குணைகள்
சுற்றி மகிழ்ந்து சுகம்துய்க்கப்—பெற்றவரை
யாரும் புகழ அருமை புரிமகவே
பேரும் புகழும் பெறும். (ரு)

இ-ள்

தான் பிறந்த குடியைச் சிறந்த நிலையில் உயர்த்தி, சுற்றத் தாரைச் சுகம் பெறச் செய்து, தன்னைப் பெற்ற தாயையும் தந்தையையும் உலகம் புகழ்ந்து போற்றும்படி அமைத்து ஒழுக்குவோனே உயர்ந்த குலமகன் என்பதாம்.

இது, பிறந்த மகனுக்கு உரிய சில கடமைகளை உணர்த்துகின்றது. குலமகனுக்குப் பல பொறுப்புகள் உள்ளன என்க.

உற்ற குடியை உயர்த்தி என்றது தான் தோன்றிய குடி செல்வம் கல்வி சீர்மை நீர்மை முதலியவற்றால் தாழ்ந்திருந்தாலும் ஊன்றி முயன்று உயர்மேன்மை யுடையதா அதனை ஒளிபெறச் செய்யவேண்டும் என்றவாறு.

கிளைகள் சுகம் துய்க்க என்றது தாய்வழியிலும் தந்தை வழியிலும் உற்ற உறவினர் உவந்து வாழ உதவி புரிவ என்றபடி.

குடிக்கும் குலத்திற்கும் இன்னவாறு நன்னயம் செய்தவன் ஈன்றார்க்கு இயற்ற வுரியதை இறுதியில் குறித்தார்.

பெற்றவர் = தாய் தந்தையர்.

இந்தப் பிள்ளையைப் பெறுதற்கு அன்னையும் பிதாவும் என்ன தவம் செய்தார்களோ என்று உலகம் உவந்து புகழும்படி ஒரு குலமகன் நலமுற ஒழுக்கி வரவேண்டும் ; அவ்வாறுவரின் இருமையினும் பெருமை மிகப்பெற்று அவன் இன்புறுவன் என்க.

“ என்ன நோன்பு நோற்றாளுக்கொல் இவனைப் பெற்ற வயிறுடையான் என்னும் வார்த்தை எய்துவித்த இருடிகேசா ! ” (திருமொழி)

என்று இராமனைக் கண்ட மாதவர்கள் மகிழ்ந்து புகழ்ந்தது போல் தன்னைப் பார்த்தவர் தன்னுடைய பெற்றோரை ஆர்த்தியோடு போற்றுமாறு ஆற்றி யருள்பவனே சீர்த்திமிகப் பெறுவான் ; அவனே நல்ல குலமகனாவான் என்பதாம்.

“ செம்மலைப் பயந்த நற்றாய் செய்தவம் உடையன் என்பார் ; எம்மலைத் தவம் செய்தாளுக்கொல்? எய்துவம் யாமும் என்பார் ” (சிந்தாமணி)

எனச் சேவகனைப் பார்த்தவர் இவ்வாறு வியந்து புகழ்ந்து விழைந்து பேசியுள்ளனர். பெற்றோரை இவ்வண்ணம் வையத் தார் உவந்துபோற்றுவது உற்ற மகனது உயர்நலங்களை நோக்கியே என்க. காரிய மதிப்பால் காரணம் ததியுற்றது.

அறிவு ஒழுக்கம் அமைதி ஆண்மை ஈகை முதலிய குண நலங்களுடையனாய் இனிது ஒழுகி, ஈன்றவர்க்கு ஆன்ற மதிப்பை அருளிச், சான்றோனாய் விளங்குபவனே வானோராய் புகழுடன் மருவி நிற்பன். அந்நிலைமையைத் தலைமையாகப் பெறுபவனே மகன் என்னும் மகிமைப் பெயர்க்கு உரியவனாவன் என்பதாம்.

மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன் தந்தை

என்னோற்றான் கொல்லென்னும் சொல். (குறள், 70)

என்னும் இப் பொதுமறையை ஒவ்வொரு மகனும் உள்ளம் பதித்து உரிமையை யுணர்ந்து உறுதியுடன் ஒழுகி ஒளிபுரிந்து வரின் இவ் வையம் எவ்வளவு திவ்விய மக்களை யுடையதாய்ச் செவ்விய நிலையில் உயர்ந்து சீர்மிகுந்து சிறந்து விளங்கும் !

66. குடிவிளக்கி நிற்கும் குலமகன் என்றும்
படிவிளக்கும் பானுவெனப் பாரோர்—கொடிவழிக்குக்
காட்டாகக் காட்டக் கவினுற் றரும்புகழின்
தேட்டாக நிற்பன் தெளி. (சு)

இ-ள்.

தான் தோன்றிய குடியைத் துலக்கி யருளும் குலமகன்
உலகை விளக்கும் சூரியன் போலச் சீரிய நிலையில் சிறந்து மனுக்
குலத்துக் கெல்லாம் அவன் ஓர் இனித்த உவமையானாய் ஒளி
மிகுந்து உயர்வான் என்றவாறு.

இது, குடிவிளக்கும் புதல்வனது நிலைமை கூறுகின்றது.

படி=பூமி. எல்லாப் பொருள்களும் படிந்திருப்பது என்க.

பானு=சூரியன். எங்கும் பிரகாசிப்பவன் என்னும் ஏது
வான் வந்தது. குலவிளக்கன் நிலவிளக்கன் என நேர்ந்தான்.

பாரோர் கொடி வழி என்றது உலகத்தில் தொடர்ந்து
பிறந்து வருகின்ற மனித சந்ததிகளுக்கு என்றவாறு.

காட்டு=ஒப்பாக எடுத்துக் காட்டுவது. கருதிய கருத்தை
உறுதிபெற உணர்த்தற்கு உதாரணமாக உரைப்பது என்க.

குடி என்றது குலபரம்பரையை.

ஆண்மை அருள் அருந்தவம் முதலிய பெருந் தகைமைக
ளால் ஒருவன் சிறந்து விளங்கின் அவன் பிறந்த குடியை உலகம்
உவந்து புகழும்; சிறப்பான அப் பிறப்பாளனை யாண்டும் பெரு
மையாகப் பாராட்டிப் பேசுவர்; பிள்ளை பிறந்தால் அப்படிப்
பிறக்கவேண்டும் என அவனை யாரும் ஒப்பினை காட்டுவர் ஆத
லால் தன் குடிவிளக்கும் குலமகன் உலகுக்கெல்லாம் ஓர் நல்ல
உதாரண புருடனாய் ஒளிபெற்று விளங்குவான் என்க.

தன் மாபைத் துலக்கிய மகனை உலக சந்ததிகட்கெல்லாம்
தலைமையாகக் கருதி மக்கள் வந்தனை செய்து வருவார் என்பதாம்.

தாம் பிறந்த குடியை மகிமைப் படுத்திய பகீரதன், மார்க்
கண்டன் முதலாயினோரைத் தலைமைப் புதல்வராக உலகம் இன்
றும் புகழ்ந்து போற்றி வருவதை ஈண்டு உணர்ந்து கொள்க.

67. வானம் மதியால் வயங்கும் வளர்கல்வி
ஞான நெறியால் நலமுறும்—மானம்சீர்
குன்றா நிலையிற் குலவும் குலமகனால்
குன்றாய் விளங்கும் குடி. (எ)

இ-ள்

சந்திரனால் ஆகாயமும், ஞான நெறியால் கல்வியும், நிலை
தாழாமையால் மானமும், மகிமையுறுதல் போல் ஒரு குடி அதில்
தோன்றிய குலமகனால் உயர்ந்து விளங்கும் என்பதாம்.

குலமகன் முன்னம் அலர்கதிர் என நின்றான் ; இங்கே கலை
மதி என வந்தான். வயங்கல் = விளங்கித் தோன்றல்.

வானம் குடிக்கும், திங்கள் மகனுக்கும் ஒப்பாம்.

கல்வி ஞானம் மானங்களை உடன் கூறியது அவற்றை அவன்
உடையனாய் உயர்ந்து வரும் உரிமை கருதி.

சந்திரனால் வானம் பொலிந்து விளங்குதல்போல் நல்ல
மைந்தனால் குடி சிறந்து விளங்கும் என்பதாம். கலைமதியோடு
ஒப்பு உரைத்தது, பல கலைகளும் நிறைந்து கலைமதியானாய் அக்
குலமகன் நிலவிய போதுதான் அவனது குடி தலைமை எய்தி
விளங்கும் ஆதலால் அந்நிலைமை தெரிய என்க.

வளர் கல்வி என்றது உயிர் உணர்வுகள் ஒளிவளர்ந்து திகழ
வருகின்ற அதன் விளைவு நிலை கருதி. நெறி = நல்வழி.

ஒருவன் கல்வியில் எவ்வளவு வல்லவனாயினும் ஞான நலம்
கனிந்த உள் ளப் பண்பு இலனாயின் அவன் ஒளிமிகப் பெறான் ;
சீலம் செறிந்த மெய்யுணர்வு தோய்ந்த பொழுதுதான் ஞாலம்
புகழும் ஆகலின், “கல்வி, ஞானநெறியால் நலம் உறும்” என
அதன் நன்மையும் தன்மையும் நன்குணர வந்தது.

குணநலம் குன்றாமல், யாண்டும் நிலை தாழாமல் நிலைத்து
நிற்பவனே மானபராய் மதிப்பு மிகப் பெறுவர் ஆதலால் சீர்மை
குன்றாத நிலைமையை நேர் காட்ட நேர்ந்தது

தான் பிறந்த குடி எல்லா வளங்களும் நிறைந்து, பல் வகை
நலங்களும் சிறந்து, எவ்வகையிலும் நிலை குலையாமல், எங்கும்
துலங்கி நிற்கும்படி நல்ல குலமகன் புரிந்து நிற்பன் ஆதலின்
“குலமகனால் குடி விளங்கும்” என அவன் நலம் புகழ் வந்தது.

குடி விளக்கத்திற்கு உலையை உவமை கூறியது என்றும் நிலை திரியாது நிலை நிற்கும் அதன் தலைமை கோக்கி குன்று=மலை.

படியில் பிறந்த மகன் கலைகள் பல பயின்று, மானம் பேணிச் சீலமுடையனாய் ஞான நெறியில் நடந்து, தனது குடி மரபு தலைமை யுறும்படி தழைத்து நிற்கவேண்டும் என்பது குறிப்பு.

68. குடிதழைக்க வந்த குலமகனும் இந்தப்
படிதழைக்க வந்த பதியும்--முடிதழைக்க
வந்த மணிபோல் வரிசை மிகப்பெற்று
முந்த வயரு முதல். (அ)

இ-ள்

குடி தழைத்து விளங்கத் தோன்றிய புதல்வனும், இவ் வுலகம் செழித்து விளங்க வந்த அரசனும் சிறந்த புகழுடைந்து முடிமணிபோல் உயர்ந்து விளங்குவார் என்றவாறு.

இது, குடிக்கும் படிக்கும் குலமுதல் கூறுகின்றது.

பதி=அரசன். முடி=கிரீடம். தழைத்தல்=செழித்து விளங்குதல். குடியை வளமுறச்செய்து உயர் நிலையில் நிறுத்து பவன் உத்தம புத்திரனாய் ஒளிபெற்று நிற்பன்; படியை நல முறப் பாதுகாத்தருளும் அரசன் எல்லாராலும் காத்தற் கடவுளா ஏத்தப்படுவன் ஆதலால் இருவரும் சன்ம இணைத்துப் போற்ற வந்தார். கரும கருத்தாக்களின் உரிமை கருதியுணர் உற்றது.

குடியாளும் குலமகனைப் படியாளும் அரசனோடு ஒப்ப வைத்தது முடி ஆட்சிபோல் குடி ஆட்சியும் அரிய பல குறை மாட்சிகளை யுடையது என்பது தெளிய என்க.

மடியின்றி முயன்று மதியுன்றிப் பேணினு லன்றிக் குடித் தனமும் துரைத்தனமும் செழித்து விளங்கா. குளமும் கட லும் போலச் சுருக்கமும், பெருக்கமும் உடையனவாயினும் இரு வகை நிலைகளிலும் தலைமையாளர் ஒரு முகமான நிலைமையாளரே யாவார். பிறப்புரிமையைச் சிறப்புறச் செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

குடி உயரக் கோல் உயரும், கோல் உயரக் கோன் உயரும் என்றமையால் குடிமகனுக்கும் கோமகனுக்கும் உள்ள உறவுரிமை உணரலாகும். ஆள்வினைகளின் அமைதி கூறிய படியிது.

புலவர் உலகம்

உயர்ந்த திங்கள் வெளியீடு.

சிறந்த கலைநலங்கள் நிறைந்தது. இனிய பல இலக்கிய வளங்களோடு காவியச் சுவைகள் யாவும் சுரந்து வருவது. இராமாயணத்தில் வந்துள்ள பாத்திரங்களை முறையே ஆராய்ந்து முதன்மையாக இது வெளியீடுகின்றது.

தசரதன் கோசலை என்னும் இரண்டு பாத்திரங்களை இனிது முடித்து இப்பொழுது கதாநாயகனான இராமனைத் தொடங்கியிருக்கிறது. பிரம சிருட்டிபோல் இராமகதையை அதிகசு நிலையில் படைத்துள்ள கம்பரது மதிநுட்பம், கவித்திறம், கலாவினோதம், முதலிய மேதா விலாசங்களை யெல்லாம் ஒருங்கே கண்டு புலமை உலகம் இதனைப் புகழ்ந்து போற்றி மகிழ்ந்து வருகின்றது.

தமிழ் உலகிற்கு இது ஒரு அமிர்த மயமான புதிய விருந்து. உயர்கட்கு உயர்பேரின்பமாய் ஒளிமிக்குள்ளது.

இந்த இனிய நூல் எல்லார்க்கும் எளிது பயன்படும் படி மாதம் தோறும் தனித்தனிப் புத்தகங்களாய் உயர்ந்த பதிப்பில் வெளி வருகின்றது.

1941 விசுஷ சித்திரைமீ தொடங்கப்பெற்றது.

இதன் வருடச் சந்தா ரூ. 4.

முதல் ஆண்டுத் தொகுதி அழகிய பைண்டு ரூ. 4-12-0
இரண்டாவது தொகுதி „ ரூ. 4-12-0

திருவள்ளூர் நிலையம்,

127, மேலமாசி வீதி, மதுரை

கவிராஜபண்டிதர், ஜெகவிரபாண்டியனார்

இயற்றியுள்ள நூல்கள்

திருக்குறட் குமரேச வெண்பா

மூலமும்—உரையும்

இது அரிய பெரிய புதிய நூல். ஆயிரத்து முந்நூற்று முப் பது அருமைத் திருக்குறள்களுக்கும் உரிமையான உண்மைச் சரிதங்களுடையது. கதைகளெல்லாம் குறட்பாவில் அமைந்து குமரேசனை முன்னிலையாகக் கொண்டு திருக்குறள்களோடு இணைந்து நேரிசை வெண்பாவால் நிறைந்துள்ளது.

எளிய நடையில் தெளிய எழுதிய விழுமிய விரிவுரையுடையது. பழைய உரைகளைக் கொண்டு எளிதில் அறிய முடியாத குறளின் நுணுகிய பொருள்களெல்லாம் இதனால் இனிது தெளியலாம்.

அமிர்த மயமான இந்த அறிவின் கருவூலம் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் உறுதியாக இருக்கவேண்டும். இந்த நூலையுடைய புத்தக நிலையங்களே உத்தம நிலையமாய் உயர்ந்து விளங்கும்.

“இந்நூலைத் தன்னகத்தே எய்தா நிலையம்பின்
எந்நூலை எய்தினும் என்?”

என்று இதனை நன்றாக அனுபவித்துள்ள அறிஞர் நடுவு நிலைமையுடன் உவந்து கூறியிருத்தலால் இந்நூலின் இயல்பும் பயனும் உயர்வும் உறுதியும் இனிது புலனாம்.

புத்தக நிலையங்களுக்கும், கலாசாலைகளுக்கும், இந்நூல் புத்தமுதமனையது. சிறந்த பதிப்பு; உயர்ந்த பைண்டு.

அறத்துப்பால் 800 பக்கம் (அழகிய பைண்டு) தூ	8—12—0
பொருட்பால் முதல்பாகம் 800 பக்கம் „	„ 8—12—0
ஹை இரண்டாம்பாகம் 800 பக்கம் „	„ 8—12—0
ஹைமூன்றாம் பாகம் 1130 பக்கம் „	„ 10—12—0
காமத்துப்பால் 1160 பக்கம் „	„ 11— 0—0
அறத்துப்பால் மூலம் 100 பக்கம் „	„ 1— 4—0
அகத்திய முனிவர் வசனம் 100 பக்கம் „	„ 1— 0—0
பாஞ்சாலங்குறிச்சி வீரசரித்திரம் வசனம் „	„ 2— 8—0
புலவர் உலகம் 2 ஆண்டுத் தொகுதி பைண்டு „	„ 9— 8—0

விலாசம்:—மானேஜர், திருவள்ளூர் நிலையம்,